

۲۰۲۱/۰۲/۱۴

ع. بصیر دهبزاد

دیدگاهی بر جلسه قریب الوقوع وزرای دفاع ناتو در بروکسل

وزرای دفاع سازمان نظامی ناتو در روز های نزدیک موضوع حضور و یا بیرون ساختن سربازان خویش را از افغانستان مورد بحث، نتیجه گیری و تصمیم قرار میدهند.

سازمان ناتو و بخصوص حکومت جدید رئیس جمهور جو بایدن باید با یک نتیجه گیری کوتاه و واضح دریابند که در معامله با طالبان خیلی ها خوش باور بوده «پا در گل نهادند و لی در مورد خار های زهرآگین آن قبلاً اندیشه نکرده بودند». این معامله با عث شدت جنگ، قتل، کشتار و حملات تروریستی انتحاری و قتل های هدفمند علم برداران ضد فساد و مدافعان دموکراسی، آزادی های مدنی و ژورنالیستان گردید.

اکنون ثابت گردید که محاسبه و تکیه کردن یک سازمان بزرگ نظامی و دولت آمریکا بر یک دیوار نمناک و غیر قابل اعتماد یعنی معامله با طالبان و حکومت پاکستان، بحیث یک تجربه ناکام از آب برآمد.

اکنون زمان تصمیم مدیران و مسئولان در قبال ختم جنگ، آتش بس دائمی و ادامه پروسه مذاکرات میباشد که طرفین جنگ، به حیث دوطرف قضیه و منازعه، خود به نتایج و تصامیم مستقلانه برسند که ثبات و ارزش های (حقوق زنان، اطفال، ارزش های جامعه مدنی، دموکراسی بر بنیاد اساسات حقوق بشری و جامعه مدنی) بزرگ و قابل محاسبه برای نیرو های ترقی خواه و تحول طلب حفظ و نظام سیاسی آسیب پذیر نگردد و نباید: از یک بحران به بحران دیگر برود. هدف من دفاع از دولتمداران فاسد و غیر قابل اعتماد ملت نه بلکه دولت بحیث یک موسسه سیاسی- حقوقی است که در ۱۹ سال اخیر شکل گرفته است.

آنچه تا کنون ثابت گردیده است که نا معقول، سبکسرانه، یکجانبه و غیر عادلانه بوده اند اینک:

- سیاست آقای ترمپ و نماینده مکار و کلاه بردار وی خلیل زاد دیگر برای ملت و سیاسیون و نیرو های اجتماعی افغانستان قابل اعتماد نیست.
- توافقنامه دوحه میان طالبان و حکومت آمریکا یک پروژه ناکام، غیر عادلانه و یک جانبه بوده که نه تنها این ناکامی در مذاکرات به اصطلاح بین الافغانی تبلور یافت و آنرا به مشکل مواجه ساخت، بلکه طالبان با یک احساس اعتماد بر پشتیبانی حکومت آمریکا و استخبارات پاکستان از موقف یک برنده اصلی خود را تبارز داده، غرور و افتخار می فروختند.
- حاکمیت ملی افغانستان در یک معادله و معامله غیر عادلانه و نقض منافع مشروع ملت افغانستان زیر پا گذاشته شده است.
- آقای خلیل زاد دولت مداران دهان پرآب افغانستان را تحت فشار و تهدید وادار ساخت تا بیش از ۵۵۰۰ تروریست تمام عیار طالبان- داعش - حقانی را آزاد سازد. این تصمیم خام و اشتباه بزرگ دولتمداران افغانستان با عث گردید که طالبان با توانائی نظامی و جرئت بیشتر جنگ ها را پر دامنه ساخته و شدت بخشند. علوئاً آنها با

گرفتن دو امتیاز بزرگ یعنی خروج نیرو های آمریکائی و رهائی هزاران زندانی، جنایتکاران جنگی و مرتکبین جرایم شدید ضد انسان و انسانیت، مارش نظامی بر شهر ها، قریه ها و وارد ساختن تلفات بی حد غیر نظامیان را طراحی و عملی نماید.

- طالبان به هدف ایجاد امارت اسلامی یا سمبول وحشت، ظلم، تبعیض، ترور، اختناق و دیکتاتوری ضد آزادی های مدنی و بشری شان مصمم تر و محکم تر وارد میدان مذاکرات گردند.

نتیجه: طالبان، حکومت و استخبارات پاکستان در واقعیت سه برد سیاسی و نظامی را بدست آوردند:

- خروج نظامیان آمریکائی که خواست اساسی حکومت پاکستان و طالبان بوده است.
- توجه تعداد از دولت های دموکراسی لیبرال در حمایت یک پروسه نا عادلانه و از یک حلقه جهانی و تروریستی قرار گرفت و طالبان زمینه دید و وادید های سیاسی و دیپلومایک را بدست آوردند.
- آزادی سیزده هزار زندانی طالب در دو مرحله کی یکی با کمال تأسف و یا خم کردن گردن و کمر دولتمداران افغانستان، تحقق یافت و حق تلفی بزرگ و تاریخی در حق مردم و قربانیان جنگ و کشتار صورت گرفت و در مرحله دومی که باید با تهدید آقای خلیزاد باید عملی میشد. به گفته آقای دانش معاون رئیس جمهور در صحبتش اعتراف نمود که « در ماه اگست سال گذشته دولتمداران را تهدید نموده بود که اگر ۷۵۰۰ زندانی طالب را رها نکند، جنگ شدید خواهد شد.»

- القاعده و سائر گروه های تروریستی اسلامی با تمام قوت و نیرو نه تنها در افغانستان فعال تر گردیدند و زیر چتر حمایتی طالبان قرار دارند بلکه دامنه فعالیت شان گسترده تر گردید.
ولی اکنون ؟؟؟؟

- در هر پروسه باید منافع مشروع بر بنیاد معاهدات و کنوانسیون های بین المللی و همچنان قرار داد امنیتی و توافقانه ستراتیژیک میان دولت افغانستان و دولت آمریکا در نظر گرفته شود.

- مسئولیت دول عضو ناتو، خاصاً ایالات متحده آمریکا، تعیین سرنوشت آینده افغانستان نه بلکه مبارزه علیه تروریسم، آتش بس و صلح دایمی به حیث پیش شرط ادامه مذاکرات بین الافغانی مطرح گردد. باید در هر پروسه به حاکمیت ملی و حق ملت در تعیین سرنوشت خود شان احترام گذاشته شود.

- کشور های عضو ناتو، خاصاً ایالات متحده آمریکا، باید با مسئولیت و با طرح یک پلان دقیق، تفاهم با دولت و کسب همه تضمین های قابل اعتماد برگشت نمایند.

- همکاری در عرصه حفظ، تحکیم و تقویت نیرو های مسلح افغانستان یک مسئولیت بزرگ، تأخیر ناپذیر و اجتناب ناپذیر ایالات متحده آمریکا و اعضای ناتو در افغانستان باید ادامه یابد.

- ناتو باید با حکومت پاکستان و دستگاه استخبارات آن یعنی آی اس آی به خاطر حمایت و دادن پناه گاه به گروه های تروریستی، منجمله القاعده، حقانی و سازمانهای جهانی دیگر تروریستی تصفیه حساب و هر گونه نفوذ و فشار را بر آنها وارد نماید تا از فعالیت های تخریبکارانه و حمایت از تروریسم جهانی و منطقوی دستبردار گردند، در غیر آن معضله افغانستان و جنگ نیابتی تداوم نموده و به یک جنگ بزرگ داخلی مبدل خواهد شد.

بدون شک دولت افغانستان هم باید تعهدات خویش را در تطبیق شرایط ناتو و جامعه جهانی قاطع و مصمم ادا

نماید: برجیدن تمام عوامل نفاق و تبعیض قومی، مذهبی و جنسیتی در دستگاه دولت. دولت و دولتمداران باید با دلالات قوم، زبان و مذهب و زور گویان تنظیمی و محلی قاطعانه و با اراده قوی برخورد نماید و این برخورد نباید سلیقوی و بر اساس تمناات و مناطق و قوم باشد.

- دولت باید در رفع فساد به تغییر و تبدیل چهره های بدنام، فاسد، دلال قوم و منطقه و مذهب از یک پست به پست دیگر خاتمه داده چهره های تازه، فساد زدا، مصمم، با اراده و وطنپرست را در پست ها بگمارد.
- دولت مکلف است سیاست های دوگانه، عقب پرده و معامله گرانه را دیگر کنار گذاشته در برابر ملت پاسخگو و صادق باشد.

[برای مطالب دیگر بصیر دزد، اینجا کلیک نمایید.](#)

